

عنوان مقاله:

بررسی کنوانسیون های بین المللی و اقدامات به منظور امنیت پرواز

محل انتشار:

اولین همایش ملی آینده پژوهی، علوم انسانی و امنیت اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

پروین خسروی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

سیدابراهیم موسوی - استادیار دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

خلاصه مقاله:

امر پرواز از بدو عمومیت و اوج به عنوان وسیله ای مهم و اساسی برای مسافرت همواره مورد توجه خاص دولت ها با توجه به فواید اقتصادی، سیاسی و ... که داشت بوده است. لذا این صفت با توجه به عنایت خاصی که دولت ها به آن مبذول می داشتند همواره دست آویزی برای اعلام اعتراضات سیاسی و یا حملات گروه های تروریستی بوده است. جوامع بین المللی در پی صدماتی که این گونه عواملبر مسایل مختلف حکومتی آنان وارد می نمود درصدد تصویب چند سند بین المللی برآمدند تا جنبشی همه جانبه را علیه پدیده ی هواپیماربابی و اقدامات علیه پرواز که روز به روز در حال گسترش بود و بر شمار آن افزوده می شود آغاز کنند. بنابراین کنوانسیون راجعه جرایم و برخی اعمال ارتكابی دیگر در هواپیما (توکیو)، قرارداد بین المللی راجع به جلوگیری از تصرف غیرقانونی هواپیما (لاسه) کنوانسیون راجع به هواپیماربابی و اقدامات علیه امنیت پرواز می باشد را تصویب نمودند. پس از آن به تصویب کنوانسیون راجع به جلوگیری از اعمال غیر قانونی علیه امنیت هواپیمایی کشوری (مونترال) پرداختند. این سه کنوانسیون تنها شامل هواپیماهای کشوری در حال پرواز بوده و اقدامات انجام شده علیه هواپیماهای دولتی یعنی هواپیماهایی که در راه مقاصد نظامی، گمرکی و پلیسی مورد استفاده قرار می گیرند را در بر نمی گیرد. این کنوانسیون ها علاوه بر جرم انگاری هواپیماربابی و اقدامات علیه پرواز مقرراتی راجع به نحوه تعقیب و استرداد و وظایف دولت ها و فرمانده ی هواپیما ایجاد نموده اند. قانونگذار ایران نیز هر سه کنوانسیون مذکور را مورد تصویب قرار داده و به جرم انگاری این موارد در قوانین موضوعه پرداخته است.

کلمات کلیدی:

هواپیماربابی، اقدامات علیه امنیت پرواز، کنوانسیون های بین المللی، هواپیمایی کشوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/667762>

